

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА, СПОРТ І РЕАБІЛІТАЦІЯ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ

Випуск 7

Рівне 2016

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Рівненський державний гуманітарний університет
Рівненський обласний інститут післядипломної педагогічної
освіти

ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА, СПОРТ І
РЕАБІЛІТАЦІЯ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ

Збірник наукових праць

ВИПУСК 7

РІВНЕ – 2016

У збірнику вміщено наукові праці вчених, аспірантів, вчителів-методистів, вчителів-новаторів, студентів галузі фізичної культури та спорту України

Збірник статей буде корисним для вчителів і викладачів фізичного виховання, спортсменів, усіх, хто цікавиться сучасними проблемами розвитку фізичного виховання та спортивного тренування

Редакційна колегія:

кандидат педагогічних наук, професор Кіндрат В.К.
кандидат педагогічних наук, доцент Ковальський В.В.
методист РОШПО Дубенчук А.І.
старший викладач Кашуба А.А.
лаборант Лагутенко Т.Г.

Відповідальність за інформаційну достовірність поданих матеріалів у наукових працях несуть автори публікацій

Фізична культура, спорт і реабілітація в закладах освіти. /
Збірник наукових праць. – Рівне: РДГУ, 2016. – Випуск 7. – 204 с.

© Рівненський державний
гуманітарний університет, 2016 р.

ЗМІСТ

Бутенко Тетяна, Панчук Ілона. ХОРЕОГРАФІЧНІ ЗДІБНОСТІ ТА ЇХ РОЗВИТОК У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	6
Бугаєвський Андрій. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ БАСКЕТБОЛІСТІВ В ПЕРІОД ЗМАГАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	15
Василюк Василь, Ярмошук Олена, Давидюк Ірина. ФІЗКУЛЬТУРНА ГРАМОТНІСТЬ В АПЕРЦЕПЦІЇ СУСПІЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ ІНДИВІДА	22
Ваколюк Аліна. СУТНІСНА ХАРАКТЕРИСТИКА ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ Й КУЛЬТУРИ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	32
Герасимчук Андрій. ОСОБЛИВОСТІ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИХ ОРГАНІЗАЦІЇ І ЗМІСТУ РУХЛИВИХ ХВИЛИНОК, ПЕРЕРВ У ПОЛІПШЕННІ ПОКАЗНИКІВ ФІЗИЧНОГО СТАНУ 6-РІЧНИХ ДІТЕЙ	39
Горопаха Наталія. НАСТУПНІСТЬ ДОШКІЛЬНОГО ЗАКЛАДУ ТА ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ФІЗИЧНОМУ ВИХОВАННІ ДІТЕЙ 5-10 РОКІВ	51
Дутчак Володимир, Мамчур Світлана. РОЗВИТОК ГНУЧКОСТІ УЧНІВ П'ЯТИХ КЛАСІВ ЗАСОБАМИ АЕРОБІКИ З УРАХУВАННЯМ ТИПІВ ЇХ ТЕМПЕРАМЕНТУ	60
Кіндрат Наталія. ГЕНЕЗИС ТА РОЗВИТОК РУХЛИВИХ ТА СПОРТИВНИХ ІГОР НА БРИТАНСЬКИХ ОСТРОВАХ	67
Кіндрат Вадим, Кіндрат Наталія. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОЗДОРОВЧОЇ РУХОВОЇ АКТИВНОСТІ НАСЕЛЕННЯ У СОЦІАЛЬНО-ПОБУТОВІЙ СФЕРІ	73
Кіндрат Павло. ВПРОВАДЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ СТРАТЕГІЇ З ОЗДОРОВЧОЇ РУХОВОЇ АКТИВНОСТІ: НОРМАТИВНІ АСПЕКТИ	82

Кіндрат Вадим, Власюк Галина. СПОРТИВНО-ПРОСВІТНИЦЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «ПЛАСТ» В СИСТЕМІ ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДІ	90
Ковальський Володимир, Бабейчик Андрій. ТЕОРЕТИКО-ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ АДАПТИВНОГО ТУРИЗМУ ОСІБ З ОБМЕЖЕНИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ.....	100
Кольцова Наталія, Ужеліна Ольга, Базилюк Наталія. ВИРШЕННЯ НАВЧАЛЬНИХ, ВИХОВНИХ ТА ОЗДОРОВЧИХ ЗАВДАНЬ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ЗАСОБАМИ БАДМІНТОНУ В РДГУ (НА ПРИКЛАДІ ВІДКРИТОГО ЗАНЯТТЯ)	108
Маліновська Наталія. ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	118
Кашуба Анатолій. ПРОБЛЕМА ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ЗМАГАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ..	122
Панчук Андрій, Панчук Ілона. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗАНЯТЬ АЕРОБІКОЮ ЗІ СТУДЕНТАМИ ВНЗ	132
Поляк Петро. ФУНКЦІЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ФІТНЕС-ТРЕНЕРА ТА СПЕЦИФІКА ЙОГО РОБОТИ	137
Панчук Андрій, Окнесюк Ігор, Панчук Ілона. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ КОНФЛІКТНОЇ ПОВЕДІНКИ ФУТБОЛІСТІВ ПІД ЧАС ТРЕНУВАНЬ.....	147
Семенович Сергій, Кіндрат Павло. ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ПІДХІД В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ЮНАКІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ АТЛЕТИЧНІЙ ГІМНАСТИЦІ.....	152
Хомченко Михайло. ОПТИМАЛЬНЕ, КОМПЛЕКСНЕ ФІЗИЧНЕ НАВАНТАЖЕННЯ – ЗАПОРУКА ЗДОРОВ'Я ТА ПРАЦЕЗДАТНОСТІ ЛЮДИНИ.....	160
Чалій Людмила. МЕТОДИКА РЕАЛІЗАЦІЇ ПЕДАГОГІЧНИХ УМОВ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ.....	168

Шевців Зоя. ОЗДОРОВЧІ ВПРАВИ ЯК ЗАСІБ РЕАБІЛІТАЦІЇ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ НА УРОКАХ В ІНКЛЮЗИВНОМУ КЛАСІ	181
Шевців Мирослав. ЗАПОБІГАННЯ ЗАХВОРЮВАНЬ УЧНІВ ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ ЗАКЛАДІВ	187
Юрчук Олексій. ОПТИМІЗАЦІЯ РУХОВОГО РЕЖИМУ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ ДНЗ	192

розширення інфраструктури сучасних і привабливих спортивних споруд за місцем проживання, у місцях масового відпочинку громадян, на базі навчальних закладів, що мають бути легко доступні для різних верств населення, насамперед, малозабезпечених.

3. Подальші розвідки з даного питання передбачають вивчення існуючих і створення нових проектів благоустрою спортивних майданчиків для організації оздоровчої рухової активності населення в позаміських зонах відпочинку, парках.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про фізичну культуру і спорт»
<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3808-12>

2. Указ Президента України про Національну стратегію з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року «Рухова активність – здоровий спосіб життя – здорова нація»
<http://www.president.gov.ua/documents/422016-19772>

3. Кіндрат В.К. Організація фізкультурної та спортивно-масової роботи в різних сферах суспільства: Навчальний посібник/В.К.Кіндрат. – Рівне: Волин. обереги, 2015. – 260с.

Кіндрат Павло

ВПРОВАДЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ СТРАТЕГІЇ З ОЗДОРОВЧОЇ РУХОВОЇ АКТИВНОСТІ: НОРМАТИВНІ АСПЕКТИ

Анотація. Стаття присвячена аналізу реалізації національної стратегії з оздоровчої рухової активності. Проаналізовано зміст відповідних нормативних документів. Встановлено особливості та визначено перспективи щодо ефективного і повноцінного впровадження їх у дію.

Ключові слова: оздоровча рухова активність, національна стратегія, фізичне здоров'я.

Постановка проблеми: Тривалий час питання здоров'я громадян, як елементу державної політики спрямованої на забезпечення національних інтересів, мало здебільшого галузевий характер і реалізовувалось в рамках професійної та військової

підготовки. Розвиток спорту та перенесення досліджень здійснених в рамках підготовки спортсменів на повсякденне життя дозволило виявити залежності між фізичним станом людини і ефективністю здійснюваної нею професійної діяльності, а також окреслити напрямки та методи покращення фізичного стану здоров'я. Розвиток комп'ютерних і комунікаційних технологій, а також засобів автоматизації у сферах виробництва і послуг, призвели до зменшення повсякденної рухової активності людей. Викликані цими факторами тенденції щодо збільшення кількості неінфекційних захворювань визначили актуалізацію популяризації і розвитку програм оздоровлення через фізичні вправи на державному рівні. На сьогодні питання підтримки здоров'я громадян визначається одним з основних напрямків суспільної і державної роботи в багатьох країнах світу. Всесвітня організація охорони здоров'я випустила понад 20 рекомендацій щодо рухової активності і здорового способу життя, серед яких і Глобальні рекомендації з рухової активності для здоров'я (2010).

Проблема державної підтримки і популяризації рухової активності для України не нова. За період незалежності приймалися нормативні акти різної юридичної сили які реалізовувались на всіх рівнях державного управління. Ефективність реалізації зазначених документів була різною, проте основним їх недоліком було орієнтування, здебільшого, на популяризацію спортивних чи змагальних видів фізичної активності серед молоді, в той час як основною групою населення що має проблеми зі здоров'ям викликаних низькою руховою активністю є люди середнього і старшого віку. Серед відносно успішних проектів можна назвати створення мережі центрів «Спорт для всіх» які покликані здійснювати пропаганду ведення активного способу життя, просвітницьку роботу щодо форм та засобів його здійснення і створення умов для систематичної рухової активності заради зміцнення здоров'я з урахуванням інтересів, побажань та індивідуальних особливостей кожного. Проте нормативне забезпечення їхньої діяльності все ще потребує вдосконалення.

Світовий досвід впровадження програм оздоровчої фізичної активності показав, що для забезпечення їх ефективної реалізації не

достатньо зосереджувати зусилля виключно в рамках проектів які здійснюються окремими організаціями. Вони мають взаємодоповнюватись і отримувати підтримку на всіх напрямках взаємодії людини і суспільства. Національна стратегія з оздоровчої рухової активності на період до 2025 року «Рухова активність – здоровий спосіб життя – здорова нація» (далі: Національна стратегія) покликана встановити пріоритетні напрямки здійснення державної політики в сфері фізичного оздоровлення нації та забезпечити координацію діяльності усіх учасників для досягнення максимального ефекту. Водночас постає питання про можливості її ефективної і своєчасної реалізації, зокрема і в нормативно-правовому полі.

Метою статті є аналіз нормативного забезпечення Національної стратегії та визначення перспектив та умов її впровадження.

Виклад основного матеріалу. Основною метою Національної стратегії є формування у суспільстві умов до оздоровчої рухової активності та здорового способу життя для формування здоров'я громадян як найвищої соціальної цінності в державі. [1] При цьому, визначені в ній завдання можна розділити на групи: нормативні (прийняття і вдосконалення нормативно правових актів які забезпечать законодавчу підтримку реалізації стратегії), управлінські (побудова і реконструкція інфраструктурних об'єктів що забезпечують можливість громадянам здійснювати необхідну фізичну активність), суспільні (організація і проведення заходів спрямованих на популяризацію рухової активності та залучення до участі в них максимальної кількості людей), наукові (розробка нових і перевірка й удосконалення вже існуючих методичних засобів щодо здійснення оцінки фізичного стану громадян та визначення напрямків рухової діяльності для поліпшення стану здоров'я).

Серед 20 завдань Національної стратегії чітко визначений нормативно-правовий характер має лише одне: вдосконалення законодавства щодо підтримки та стимулювання суб'єктів сфери фізичної культури і спорту, діяльність яких спрямована на заохочення людей до оздоровчої рухової активності. Хоча варто

пам'ятати, що держава здійснює свій вплив виключно за допомогою, чи на підставі нормативних документів. Тому будь-яка діяльність державних установ і посадовців має опиратись на прийняті постанови і положення які визначатимуть як повноваження так і обов'язки виконавців. В наслідок чого для повноцінної реалізації Національної стратегії має бути розроблено і прийнято цілісний, внутрішньо узгоджений пакет документів.

Для реалізації досліджуваної стратегії передбачалось, що Кабінетом Міністрів України буде щорічно до 1 липня затверджуватись план заходів щодо її реалізації на наступний рік, що дозволить в подальшому уточнити його і прийняти належні нормативні документи органам місцевої влади у відповідності до регіональних можливостей і специфіки. На 2017 рік план заходів було прийнято і затверджено лише в вересні 2016. Наслідком стала затримка розроблення і прийняття регіональних планів. Тим не менше, затверджений План заходів на 2017 рік виступає у ролі нормативно-правового акту який визначає послідовність реалізації Національної стратегії і забезпечує її цілісність. Саме його аналіз дозволяє отримати найліпше уявлення про перспективи впровадження в життя завдань Національної стратегії.

Для визначення перспектив слід розглянути основні фактори ризику які виникають при переході від стратегічного планування до практичної реалізації: відповідність Плану заходів Національній стратегії, відповідність і доцільність заходів завданням, визначеність відповідальності за реалізацію запланованих заходів.

Для реалізації Національної стратегії в Плані заходів на 2017 рік закладені завдання спрямовані на: інфраструктурного забезпечення для проведення вправ оздоровчої рухової активності, пропаганду і популяризацію активного способу життя, формування методологічного підходу до виявлення проблем у фізичному стані громадян і визначення напрямків для його подальшого усунення. Останнє виступає тією новацією яка вигідно виділяє її серед інших концепцій і планів запропонованих у попередні роки. Адже окрім відповіді на споконвічні питання «навіщо?» і «де?» вона покликана відповісти на питання: «як саме» і «в якому обсязі?». М. Дутчак формулюючи спрямування стратегії з оздоровчої спортивної

активності відмічав, що основним питанням яке має вирішуватись є «як допомогти людям змінити свою поведінку заради формування здоров'я шляхом використання оздоровчої рухової активності?» [2, С. 49]

Аналізуючи безпосередній зміст Планів заходів на 2017 рік в першу чергу зауважується скорочення завдань що вирішуються з 20 представлених в Національній стратегії до 14. Серед відсутніх слід відмітити розроблення і обґрунтування комплексу показників для оцінки рівня фізичного здоров'я різних груп та верств населення та порядку їх оцінки, а також запровадження системи оцінки якості послуг з оздоровчої рухової активності, що надаються відповідними суб'єктами господарської діяльності. І якщо відсутність останнього може бути обумовлена перенесенням його на більш пізні етапи реалізації, то перше, на нашу думку, визначається наріжним каменем ефективного спрямування усієї системи оздоровчої рухової активності. Без якісної системи оцінювання стану фізичного здоров'я неможливо реалізовувати рекомендації щодо оздоровчої рухової активності які б враховували не лише загальні, а й індивідуальні показники і можливості громадян щодо їх дотримання. На сьогодні як у світі так і в Україні існує значний масив досліджень спрямованих на визначення стану фізичного здоров'я людини. Через комплексність і багатогранність власне поняття «здоров'я» вони не завжди відповідають одне одному. Деякі автори не заперечуючи, що рухова активність є дуже важливим чинником здоров'я, однак стверджують що «спроби виокремити його як домінуючий фактор забезпечення здоров'я призводять до того, що фактично ігноруються інші ознаки здоров'я і, відповідно, засоби оздоровлення, які є не менш важливими». [3, С. 94] У цьому випадку саме об'ємність напрацювань з даного питання виступає в ролі стримуючого фактору. Зрозуміло, що вибір конкретної методики, чи їх комплексу, видається важким завданням і має бути наслідком наукової дискусії, проте, не вирішеність даної проблеми знижуватиме ефективність реалізації цілої низки заходів в рамках втілення Національної стратегії.

Розглядаючи питання відповідності запланованих заходів завданням слід відмітити, що незважаючи на інноваційність деяких

елементів наріжним каменем реалізації як Національної стратегії так і відповідного плану заходів залишається формування та вдосконалення інфраструктури яка забезпечить можливість громадянам здійснювати належну рухову активність, а також організація заходів щодо популяризації фізичної культури і спорту. Виходячи з цього, при плануванні заходів на 2017 рік урядовці ставили за мету в першу чергу визначити поточний стан вирішуваних проблем і розпочати обговорення форми та змісту нормативних документів які визначатимуть необхідність та обсяг виконання вимог забезпечення доступу громадян до здійснення різних видів рухової активності як при побудові чи реконструкції інфраструктурних об'єктів так і при проведенні агітаційних заходів.

Серед відповідальних за виконання заходів передбачених у Плані на 2017 рік числяться: міністерства: молоді і спорту (24 заходи), освіти (12 заходів), охорони здоров'я (6 заходів), регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства (3 заходи); державні адміністрації (20 заходів), місцеві органи виконавчої влади (5 заходів), громадські організації фізкультурно-спортивного спрямування (3 заходи). [4] Такий розподіл дозволяє говорити про широту залучення державних та недержавних установ і організацій при реалізації завдань. Будучи в цілому позитивним фактором воно, тим не менше, містить ризики пов'язані з розподілом відповідальності, що може призвести до зменшення ефективності і повноти реалізації окремих заходів. Усунення даних ризиків могло б бути реалізоване при формуванні регіональних планів, в яких відбулася б деталізація запланованих заходів та встановлена відповідальність за реалізацію окремих його етапів чи елементів. Проте огляд прийнятих на даний момент регіональних планів показав, що при їх написанні чиновники обмежилися перенесенням в них завдань і заходів із урядового плану які відносяться до їх компетенції, без необхідних уточнень і конкретизації.

Висновки. На сьогоднішній день основними проблемами реалізації Національної стратегії «Рухова активність - здоровий спосіб життя - здорова нація» виступають низька якість інфраструктури для забезпечення і підтримки здійснення рухової

активності населенням, а також відсутність уніфікованих підходів щодо визначення рівня фізичного здоров'я громадян та напрямків і обсягів фізичної активності необхідної для усунення наявних проблем.

Нормативне вирішення першої проблеми лежить в площині закріплення стандартів щодо стану спортивних майданчиків та інших інфраструктурних об'єктів і законодавчому зобов'язуванні посадовців враховувати вимоги щодо можливості забезпечення рухової активності при їх створенні чи реконструкції. В той же час друга проблема потребує проведення узагальнення наявного світового досвіду та напрацювань вітчизняних науковців у галузі досліджень фізіології та конкретизації впливу фізичних навантажень та їх обсягу на здоров'я людей різного віку.

Прийняття Національної стратегії і розроблення планів заходів щодо її реалізації у існуючому вигляді слід вважати суттєвим кроком на шляху до оздоровлення нації. Проте, враховуючи вищесказане можна стверджувати що План заходів щодо реалізації Національної стратегії на 2017 рік не може бути повною мірою реалізований через наявність об'єктивних перешкод та стримуючих факторів. Деякі завдання і заходи внесені в нього лише для відображення загального напрямку проведення необхідних досліджень та напрацювань. Намагаючись максимально реалізувати закладені в Національній стратегії завдання урядовці прописали строки виконання більшості з них до кінця 2017 року, упускаючи з виду, що стратегія розрахована на значно більший проміжок часу. Якщо питання інфраструктури можуть бути вирішені на рівні рішень місцевих органів влади, то питання нормативного закріплення проведення агітаційно-організаційних заходів потребують публічного обговорення (принаймні на рівні громадських організацій фізкультурно-оздоровчого спрямування), а вироблення методологій і стандартів – наукових досліджень. А це, зазвичай, потребує значних часових затрат.

Тому можна стверджувати що задані строки реалізації в частині випадків не будуть дотримані, або ж заходи будуть реалізовані лише формально. Це породжує проблему цілісності і послідовності реалізації стратегії. З урахуванням того, що власне

сама Національна стратегія має доволі узагальнений вигляд було б доцільно окрім щорічних планів розробити загальний план до 2025 року який не лише визначав би цілі, а й окреслював етапи які слід здійснити для їх досягнення. Більше того, для забезпечення максимально ефективного використання ресурсів було б доцільно, в першу чергу, визначити і прийняти методологію вимірювання і нормативні показники рухової активності та способів їх поліпшення, а вже у відповідності до них розробляти як систему інфраструктурного забезпечення, так і організаційних заходів.

Список використаних джерел:

1. Про Національну стратегію з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року «Рухова активність - здоровий спосіб життя - здорова нація»: Указ Президента / Офіційний вісник Президента України. – № 6. – 2016. – С. 25
Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/42/2016>
2. Дутчак М. Національна стратегія з оздоровчої рухової активності в Україні: передумови, методологічні засади та основні завдання / М. Дутчак // І установча науково-практична конференція «Здоровий спосіб життя, фізична культура, спорт. Актуальні питання спортивної медицини. Реабілітація: фізична, медична, психологічна». – Київ. – 2014. – С. 48-53
3. Міхеєнко О.І. Комплексна методика оцінки рівня здоров'я організму людини / О.І. Міхеєнко // Проблеми фізичного виховання і спорту. – 2011. – № 6. – С. 93-101
4. План заходів на 2017 рік щодо реалізації Національної стратегії з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року «Рухова активність - здоровий спосіб життя - здорова нація»: Розпорядження Кабінету міністрів України / Урядовий кур'єр. – № 189. – 2016. Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/653-2016-p>

Наукове видання

ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА, СПОРТ І РЕАБІЛІТАЦІЯ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ

Збірник наукових праць
Регіональної науково-практичної конференції
«Фізична культура дітей та молоді на сучасному етапі: досвід і
перспективи»
Випуск 7

Відповідальний за випуск: Кіндрат Вадим Кирилович

Укладач: Кашуба Анатолій Анатолійович

Коректор: Ковальський Володимир В'ячеславович

Технічний редактор: Лагутенко Тетяна Георгіївна

Дизайн обкладинки: Кашуба Надія Володимирівна

У збірнику вміщено наукові праці вчених, аспірантів, вчителів-методистів, вчителів-новаторів, студентів галузі фізичної культури та спорту України

Збірник статей буде корисним для вчителів і викладачів фізичного виховання, спортсменів, усіх, хто цікавиться сучасними проблемами розвитку фізичного виховання та спортивного тренування

Фізична культура, спорт і реабілітація в закладах освіти. / Збірник наукових праць. – Рівне: РДГУ, 2016. – Випуск 7. – 204 с.

Видруковано за підтримки громадської організації «СОМ-ЦЕНТР»

